

Elk jaar is de sterfdag van Daan Anders

Gymles

De minuten tikken door, ik ben ergens buiten gaan zitten. Terwijl ik mijn peuterzoon net bij de gym heb afgezet. Ik heb heel lang geen moeite meer met hem loslaten. Maar vandaag was even heel anders. Wat als er iets gebeurd tijdens de gym en ik niet in het gebouw ben. Hij heeft eerder een ongelukje gehad, maar toen was ik in het gebouw aanwezig. Nu met corona mag dat niet. De minuten gaan traag voorbij en ik voel een knoop in mijn buik. Ik wil mijn kind in mijn armen, en het liefst ze allebei. Max en Daan ze horen hier in mijn armen. Gelukkig voelt Max er momenteel niets van en is lekker aan het gymen. En Daan ja die zit daar gewoon op zijn wolkje te kijken naar de wereld onder hem. Wat duurt het dan ineens lang zo, n gymles van drie kwartier, ik wil gewoon naar hem toe.

Emoties voelen

Maar ergens is dit voelen ook oké. Het is de afgelopen weken zwaar geweest, de sterfdag van Daan is inmiddels weer voorbij. Maar het blijft me ieder jaar weer verbazen dat het steeds anders is hoe ik mij voel. Dit jaar voelde echt heel zwaar, en heb ik weer na lange tijd ineens weer paniekaanvallen gehad. Ook weet ik als ik mijn gevoel wegdruk dat ik een paniekaanval krijg. Maar soms zijn die verdrietige gevoelens niet handig. Ik voel pas als ik rust ervaar, dus als ik zonder Max ben dan voel ik mijzelf met alles erbij. En dan kom je uit op huilen in het openbaar vervoer. Normaal vind ik het niet super erg. Maar dit keer hield ik het tegen. Ik was onderweg naar het ziekenhuis, daarvoor had ik samen met begeleiding een telefoongesprek met iemand die het bezwaar oppakt naar WMO. En daarvoor wilde ik niet zo in de emotie schieten, waardoor ik

dus onderweg een paniekaanval kreeg. En natuurlijk tijdens het gesprek kwamen alle emoties wel naar boven. Want het hele gesprek draaide om alles wat de afgelopen jaren na het overlijden van Daan is gebeurd.

Sterfdag van Daan (12-09-2020)

Deze dag wilde ik niet zomaar voorbij laten gaan. Maar wat te doen deze dag. Elk jaar is dat weer een ding, wat te doen. Toen Daan nog een plekje op het crematorium had gingen we daarheen, maar hij is al jaren lekker dichtbij en dus thuis. Ik wilde niet thuis zijn deze dag. En het luchtig houden voor Max onze andere zoon. Dus we gingen een middagje weg met elkaar. Lekker spelen en dieren kijken bij de Mikkelfhorst. Dit is een kinderboerderij met speelgedeelte. Ook een thee schenkerij zat erbij. We gingen eerst daar in de natuur een stukje wandelen, toen het ineens ging regenen. We besloten even in de auto te gaan zitten en Max wat te drinken geven. Toen het weer droog was zijn we over de kinderboerderij gelopen. En daarna heeft Max zich prima vermaakt met het leukste buitenspeelgoed die ze daar hadden. (denk aan tractors, fietsjes, loopauto,s enz) Nog even lekker warme chocolademelk drinken, en Max nog een ijsje geven. Als Max zich prima vermaakt met spelen, is mijn dag weer helemaal goed. Dus we hebben een hele fijne invulling gehad voor een best wel verdrietige dag. Dus er is juist veel gelachen, het huilen had ik de dagen ervoor al genoeg gedaan.

